

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 22-3052
ערר 22-3054

לפני כבוד חברי הוועדה:
ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: **סמארטאייר תל אביב בע"מ מס' 515265130**
ע"י ב"כ מר/גברת אבי משה שלמה וידן שיה

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי

1. בפנינו בקשה להארכת מועד להגשת עררים עבור מענק הוצאות קבועות לתקופות הזכאות מרץ-אפריל 2020 ומאי-יוני 2020, מכוח חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן – **החוק**). הבקשה הוגשה ביום 20.12.2022.
2. העוררת היא חברה העוסקת בתחום התיירות היוצאת. החלטות המשיבה בהשגות שהגישה העוררת בקשר עם המענקים לתקופות אלו, ניתנו ביום 16.3.2021 וביום 22.3.2021 בהתאמה. ההשגה לתקופת מרץ-אפריל 2020 נדחתה בנימוק שהעוררת מדווחת על בסיס מזומן ועל כן אינה זכאית למענק לפי המסלול המאוחר; ההשגה לתקופת מאי-יוני 2020 נדחתה מכיוון ששיעור מקדם ההוצאות הקבועות שחושב לעוררת שלילי ואינו מזכה במענק.
3. בבקשה להארכת המועד ציינה העוררת כי החברה דיווחה למע"מ על הרווח הגולמי ולא על המחזורים, כפי שהיה מקובל בענף התיירות היוצאת. צוין כי החברה היתה נתונה תחת ביקורת מע"מ ומשכך לא ניתן היה לערוך דו"חות מתקנים; נטען כי רק לאחרונה קיבלה העוררת אישור חריג לתיקון המחזורים וכך עשתה, וכעת ניתן לערוך את חישוב המענקים בהתבסס על המחזורים האמיתיים של החברה בשנים הרלוונטיות. בהתאם לחישוב זה, זכאית העוררת למענק המקסימלי בסכום של 500,000 ₪ לכל תקופה. לפיכך, ביקשה העוררת מהוועדה אישור להגשת העררים במועד זה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. ביום 21.12.2022 הורתה יו"ר הוועדה לעוררת לצרף לתיקי הערר עד ליום 26.12.2022 את המסמכים הבאים, לצורך בחינת הבקשה: הצהרה לאימות העובדות שבבקשה; כתב ערר הכולל את נימוקי הערר; פירוט חישוב המענקים המבוקשים; העתק מאישור מע"מ לתיקון המחזורים כנטען בבקשה. משלא הומצאו המסמכים המבוקשים, ניתנה החלטה נוספת ביום 29.12.2022 בה צוין כי אי-הגשת המסמכים כנדרש תוביל למחיקת הערר על הסף.
5. העוררת לא הגישה כל תגובה להחלטות האמורות, וביום 10.1.2023 ניתנה החלטת הוועדה הדוחה את הבקשה על הסף בשל אי-המצאת מסמכים הנדרשים לצורך בחינת בקשת העוררת.
6. ביום 30.1.2023 הגישה ב"כ העוררת בקשה לבחינה נוספת של בקשת הארכה להגשת הערר, בצירוף המסמכים הנדרשים. ב"כ העוררת ציינה כי החלטת יו"ר הוועדה מיום 29.12.2023 לא התקבלה אצל העוררת וכי חלה אי-הבנה באשר לחלק מהמסמכים שהתבקשו כאשר העוררת סברה שהם מצויים בידי המשיבה/הוועדה. ב"כ העוררת הסבירה כי העיכוב בהגשת העררים נבע מביקורת מע"מ שנערכה לעוררת ושבמהלכה לא יכלה העוררת להגיש למע"מ דו"חות מתקנים. נטען כי רק לפני כחודש קיבלה העוררת מהמבקר מטעם מע"מ אישור חריג לתיקון דיווחיה למע"מ וכך עשתה. כעת מבקשת העוררת לבחון מחדש את זכאותה למענקים בהתאם לדיווחים המתוקנים. ב"כ העוררת ציינה כי העוררת נפגעה באופן קשה מהקורונה והמענקים מהווים עבורה "אוויר לנשימה".
7. לאחר קבלת המסמכים הנדרשים הועברה בקשת העוררת לתגובת המשיבה. ביום 31.1.2023 הגישה המשיבה תגובתה לבקשה וציינה כי היא מתנגדת להארכת המועד להגשת העררים. המשיבה ציינה כי בקשות הארכה הוגשו בחלוף למעלה מ- 510 ימים מהמועד להגשת העררים. לטענת המשיבה, העוררת לא הציגה טעמים מיוחדים כנדרש ולא הוצגו נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת העוררת הנוגעות לתקופות הרלוונטיות מאז מתן ההחלטות בהשגות.

דיון והכרעה

8. בהתאם לסעיף 20(ב) לחוק, המועד להגשת ערר הוא בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לעורר ההחלטה בהשגה. תקנה 6 לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020 (להלן – **התקנות**), מסדירה את סמכותה של ועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר, וזאת מטעמים מיוחדים שיירשמו.
9. בפסיקה נקבע כי "טעמים מיוחדים" נבחנים בכל מקרה לפי נסיבותיו. במכלול השיקולים שיש לשקול בהקשר זה, ואשר משקלם עשוי להשתנות ממקרה למקרה, ניתן למנות את הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך; משך האיחור או הארכה המבוקשת; מועד הגשת הבקשה;

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

טיבו ומהותו של ההליך; הסתמכות בעל הדין שכנגד וכן סיכויי הלכאוריים של ההליך המבוקש (ראו לדוגמה בר"מ 6094/13 לאול מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה, בפסקה 9 (פורסם בנבו, 10.12.2013); בש"מ 6229/11 שפרה דון - יחיא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה, חיפה, בפסקאות 8-10 (פורסם בנבו, 10.01.2012); וע (ח'י) 62832-02-20 אלבאש ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה (פורסם בנבו, 30.6.2020).

10. ככלל, טעם מיוחד הוא כזה התלוי בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין או בא כוחו. כך נקבע בעניין זה ברע"א 10436/07 הראל ציון נ' בנק הפועלים בע"מ ואח' (פורסם בנבו) (28.4.2008):

"הלכה היא כי "טעם מיוחד" אשר מצדיק את הארכת המועד הינו קיומן של נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין, ואילו כאשר טעמי האיחור נעוצים בבעל הדין עצמו או בבא כוחו, אין צידוק להאריך את המועד שהוחמץ (בש"א 6402/96 הועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון נ' מיכקשווילי, פ"ד (3) 209 (1996))." (ראו גם וע (י-ם) 1211-04-15 אבשלום רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש (25.1.16)).

11. לצד זאת, בית המשפט העליון קבע כי במקרים שבהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי נגד הפעלת סמכות של רשות לפי חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישת הטעמים המיוחדים, שכן מטרתם של חוקים אלו מלכתחילה היא להיטיב את מצבם של מי שמוגדרים בחוק באמצעות מתן הטבות או תגמולים. לפיכך נקבע כי קיים אינטרס ציבורי לאפשר את מיצוי ההליכים השיפוטיים (ראו בר"מ 6094/13 מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה (10.12.13; פורסם בנבו)).

12. מבחינת המסמכים שהגישה העוררת לתמיכה בבקשתה עולה כי העוררת מבקשת **בחינה מחודשת** של בקשותיה למענק לתקופות הזכאות שבנדון, בהתאם לדיווחי ההכנסות המתוקנים שלה, שלא עמדו בפני המשיבה בעת בחינת הבקשות למענק וההשגות שהוגשו. נציין כי בנסיבות אלה, ספק רב אם הגשת ערר, שבמסגרתו נבחנת סבירות החלטת המשיבה בהשגה, הוא ההליך המתאים לבחינת תשתית עובדתית המובאת ב"גלגול ראשון". מבלי להביע עמדה לגופן של טענות המבקשת לעניין זכאותה למענקים, ייתכן שמתווה מתאים יותר בנסיבות המתוארות הוא במסגרת הגשת בקשה למשיבה לתיקון החלטה לפי סעיף 12(ב) לחוק.

13. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, בהתחשב בזמן הממושך שחלף מהמועד החוקי להגשת העררים ועד להגשת הבקשה שבפנינו (כ- 20 חודשים), לא מצאנו כי נימוקי העוררת עולים כדי "טעמים מיוחדים" כפי שפורשו בפסיקה. כאמור, העוררת ציינה כי נמנע ממנה להגיש דו"חות מתקנים למע"מ בשל הביקורת בה היתה נתונה וכי רק "לפני כחודש" קיבלה אישור חריג מהמבקר להגשת הדו"חות המתקנים. לבקשת יו"ר הוועדה, צירפה העוררת ביום 9.2.2023 פרטים לגבי מועד תחילת הביקורת. בהתאם להודעת העוררת ולהעתק הדוא"ל

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מאת המבקר מר ישראל שיינר, שצורף להודעה, הליך הביקורת החל ביום 2.11.2021 (מועד "כניסת התיק לתכנית עבודה") וביום 4.1.2022 שלח המבקר לעוררת דרישה ראשונה להמצאת מסמכים. נזכיר כי בהתאם להוראת סעיף 20(ב) לחוק המועד האחרון להגשת העררים שבנדון היה ביום 23.4.2021 (לתקופת מרץ-אפריל 2020) וביום 29.4.2021 (לתקופת מאי-יוני 2020). גם אם נניח שהעוררת היתה מודעת להליך הביקורת בעניינה כבר מיום 4.1.2021 ובשל כך נמנע ממנה לתקן את דיווחיה למע"מ החל מתאריך זה, הרי שחלפו למעלה מתשעה חודשים ממועד קבלת ההחלטה בהשגה ועד לתחילת הליך הביקורת, שבמהלכם לא היתה מנועה העוררת לכאורה מלתקן את דיווחיה ולא עשתה כן. בנסיבות אלו, איננו יכולים לקבל את טענת העוררת כי האיחור המשמעותי בהגשת העררים נובע מאילוצים שאינם תלויים בה.

14. אשר על כן, בקשת העוררת נדחית. בשים לב לתוצאה, תיקי הערר ייסגרו ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"ג, 09/02/2023, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח

חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד

יו"ר הוועדה